

[Rimstad.]

være det allervigtigste resultat af denne lovgivning.

Til kapitel II vil jeg sige, at det efter min mening er rigtigt gennem lovgivningen at tage hånd i hanke med den voksende konsulentvirksomhed. Det er jo en slags højskolearbejde i erhvervslivets tjeneste, der her udføres, men på et område, hvor kræfterne ifølge sagens natur bør koordineres, for at ikke for mange af anstrengelserne skal være gentagelser og nytteløs tomgang.

Jeg er enig med den højtærede handelsminister i hans bemærkninger om vigtigheden af at varetage konsulentarbejds rigtige udbygning på dette tidspunkt før en sandsynlig indtræden i fællesmarkedet. Ud fra min særlige indstilling mener jeg, at koordinationen i arbejdet har nok så stor betydning som adgangen til at få statstilskud; men jeg erkender, at statstilskud på dette område vil virke katalytisk med hensyn til at samle de anstrengelser, som allerede gøres fra privat side. Jeg har eksempelvis haft lejlighed til nærmere at sætte mig ind i det arbejde, der udføres af købmændenes konsulentvirksomhed, og det må siges at være virkelig imponerende, at denne købmandstjeneste, som den kaldes, på få år har kunnet gøre en betydelig indflydelse gældende også til samfundets gavn over for så store investeringer som op til 80-100 mill. kr.

Vort parti vil gerne støtte dette lovforslag, hvori vi for en gangs skyld finder et statstilskud ydet på fornuftig og samfundsgavnlig måde. Vi kan derfor anbefale lovforslaget.

Handelsministeren (Baunsgaard): Jeg er jo i den glædelige situation at kunne takke samtlige ordførere for velvillig behandling af lovforslaget. Jeg vil ikke sige, at jeg er overrasket over det, for jeg havde netop ventet forståelse for, at vi her var inde på et område, hvor det var af stor betydning at man både koordinerede og fremmede fra statens side.

Over for enkeltheder, der er fremført, vil jeg gerne både til det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen og til det ærede medlem hr. Morten Lange sige, at jeg personlig finder den ressortfordeling, der nu er sket, rigtig og rimelig. Denne erkendelse indehol-

der den indrømmelse, at jeg finder det rigtigt, at det undervisningsmæssige er blevet overført til undervisningsministeriet; men lige så rigtigt finder jeg det, at den mere kursusprægede virksomhed, som de teknologiske institutter udfører, og hvori man jo nødvendigvis må have en meget nøje forbindelse med erhvervene, henhører under erhvervsministeriet. Jeg vil derfor gerne sige til det ærede medlem hr. Morten Lange, at jeg skal gøre alt muligt for, at de lumske imperialistiske planer, som han, sin hele politiske indstilling og natur tro, er bange for, ikke skal få lov at vinde frem.

I øvrigt er jeg selvfølgelig glad for, at det ærede medlem også under mig at have noget at bestille, men det er nu ikke af den grund, jeg er tilhænger af denne ressortfordeling; jeg har en fornemmelse af, at min tid gik endda, selv om jeg manglede dette lille område.

Jeg er enig med det ærede medlem hr. Weikop i, at vi skal passe på med hensyn til lønningerne. Men jeg forstod ikke rigtig, om det ærede medlem var bange for, at man ved statstilskuddet skulle forlede til letsindighed, eller — sådan var det vel nærmest at jeg forstod det ærede medlem — han var bange for, at vi skulle have været for karrige ved fastsættelsen, så vi på grund af udviklingen senere måtte gå ud over det, vi har anført i bemærkningerne som de tænkte principper. Det sidste er muligt; men jeg vil gerne ligesom det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen stærkt understrege, at jeg er tilhænger af, at man både for de teknologiske institutter, og i særlig grad når det gælder konsulenttjenesten, fastholder princippet om hjælp til selvhjælp. Hvis det ikke, som det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen siger, skal gå sådan, at det rigtige, det sunde, det gode, som alle er enige om ligger i konsulenttjenesten, løber løbsk derved, at man nogle steder tager opgaver op, som der ikke rigtig er behov for eller styrke til at løse, så tror jeg at man må holde fast ved hjælp til selvhjælp-princippet. Derfor er det min agt i hvert fald at fastholde fifty-fifty-princippet over for lønninger og driftsudgifter til konsulenttjenesten. Jeg tror, at det i dette tilfælde er den rigtige vej.